

ηθικωμικῶς ἔποσημαίνων. Ω τρισιακοδάμων] Εὐε-
 πίδης τ' ἐλπίδος ἀποτυχῶν, ἢ ὡς Ἀγαμέμνωνος τ' ἀπὲρ
 πορσασίαν ληψομένης ἔχει, δυσφορεῖ, καὶ δ' ἄρ' οἰκείαν
 δυστυχίαν λυπέεται. τ' ὅτι μύθοι Μνησίλοχος κ' ὄρα μὴ
 θεῖται περιᾶται, Ἐπὶ ἄν τὴν αὐτὴν ὑπερσῖαν, καὶ σιω-
 δικασίαν ἀπὸ ἀσμίχης ὑπὸ γινέται, ἵνα ἡ ῥᾶον ἀπὸ πρῶ-
 γῶ τὴν ἔσπεσον ἀποτελοῖν, τὸν αὐτὸν παῖνα τίλλε-
 δαι, καὶ πάσας τείχας ἀποξυράσῃ, καὶ ἄλλα πολλὰ
 πάνυ γελοῖα ἐν τῷ αὐτῷ σαματι ποιέσθαι μεγαλοψύ-
 χως ἔα, πορσ τὸ δοκεῖν ἔῃ γυνή. μὴ ἢ ταῦτα φόρημα
 γυναικῶν ἐνδυτάμνος μὴ τῶν γυναικῶν εἰς τὴν Θε-
 σμοφοσίαν ἐορτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὑπὲρ Εὐειπίδης
 ἀποκρινόμενος, καὶ ἀπὸ τῆς δὴ ἄμιν σωδισκῶν χω-
 ρεῖ. Χαμα] ὅτι τ' ἦς, ὅτι τὴν γυνήν ἠδὲ ἀπέβαλον, πα-
 ρεπιγραφή. τ' το γὰρ ἄμα λέγων, Ἐίματιον ἐκδύει, καὶ
 χαμάζει κατὰ βάλλει. Ἡ μὴ δίδοναι γ' αὐτὸν] ὁ νῆς δῶτ'.

ἢ ἀπὸ τῆς πάν, ὅπερ Ἐὶ δοκεῖ, καὶ γὰρ εἰ μὴ σε ταῦτα δρᾶν
 ἠθέλον ἔα, καὶ ἂν ποτε ἐμαυτὸν Ἐὶ ἐπέδωκα, οὐδ' ἐπέ-
 τρεψα, ὅπως ἐμὲ πᾶντα καὶ γνώμην δρᾶσεις. Εὐρο-
 δόκης] τινὲς γραφῆσι ξυροδόχης. τρεῖσι τ' ἔξυρᾶ θή-
 κης, ἢ τὸ ξυρὸν δέχεται, ὡς μύθοι καὶ ξυροδόχος, καὶ ξυ-
 ροδόχος εὐείσεται, τί κωλύει καὶ ξυροδόχῳ, καὶ ξυρο-
 δόχῳ λέεσθαι; ἀμφοτέρω γὰρ νεόμισται. ἀλλὰ τὸ μὴ
 ξυροδόχῳ, κοινόν, τὸ δὲ ξυροδόχῳ ἰωνικόν. πολλαὶ δὲ τῶν
 ἰωνικῶν λέξεων καὶ ὡς τοῖς ἄλλοις εἰσὶν ἐν χρῆσει.
 Εμβαλῶ Ἐὶ πατάλον] τοῦτο κυριολεκτεῖται ὡς τῶν
 ὤων, εἰς ὧν τὸ σῶμα πατάλον ἐμβαλλομένη, ἵνα τ' ἰσῶτ
 ἔξω μύθου, καὶ σκεψόμεθα εἰ χαλαρῶσιν, ὡς ἐν τοῖς
 ἰσπεῦσι πορεῖται. νῦν ἢ τῆτο ὁ Εὐειπίδης γελοίου
 χείρει τῶ Μνησίλοχῳ ἀπειλεῖ, ἵνα σιωπᾶν αὐτὸν ἀναγ-
 κάξῃ. Ατᾶται ἰατᾶται] χετλιασικὰ ὑπερρήματα, ὡς
 δ' ἦλον ἐν ταῖς Νεφέλαις. αὐτὰ ἢ τοῖς κωμικοῖς συνήθη.

Ευ. Οὐδὲς σὺ ποῖ θεῖς; Μν. εἰς τὸ τῆς σεμνῶν
 θεῶν.
 Οὐ γὰρ μὲ τὴν Δήμητρα ἐνταυτοῖς μύθῳ
 Τεμπόμυθ. Ευ. οὐκ οὐδ' κατὰ γέλασθ' ἔστ'
 ἔσθ'
 Τὴν ἠμίκρανον τὴν ἑτέραν ψιλῶ ἔχων.
 Μν. Ολίγον μέλει μοι. Ευ. μηδαμῶς πορσ
 τῆς θεῶν
 Πορσ με, χῶρξ δεῦρο. Μν. κακοδάμων ἐγώ.
 Ευ. Εχ' ἀξέμα σαυτὸν, καὶ ἀνὰ κῦπτε, ποῖς ρέ-
 φθ;
 Μν. Μῦ. μῦ. Ευ. τί μὲ ζῆσι; Μν. πᾶντα πεποῖ-
 ται καλῶς.
 Οἶμοι κακοδάμων. ψιλὸς αὐτὸς πορστέυ-
 μα.
 Ευ. Μὴ πορσπίσης. ὡς ὡ πορσπίσης φανεῖ πα-
 ρου.
 Βούλξ θεάσασθαι σαυτὸν; Μν. εἰ δοκεῖ φέ-
 ρε.
 Ευ. Ορᾶς σαυτὸν; Μν. οὐ μὲ Δί' ἀλλὰ κλη-
 θέντω.
 Ευ. Ἀνίσασ' ἵν' ἀφούσω σε κα' γκῦφας ἔ-
 χε.
 Μν. Οἶμοι κακοδάμων δελφάκιον χηψί-
 μα.
 Ευ. Ενεγχεῖτω τίς ἐνδοθεν δᾶδ' ἢ λυ-
 χρον.
 Επικυπέ. τὴν κέρκον φυλάτῃου νῦν ἀ-
 κεν.

Ευ. Heus tu, quonam curris? ΜΝ. in templum
 seuerarum Dearum.
 Non enim non per Ceterem hic manebo
 Casus. ΕΥ. nōnne igitur ridiculus profectō
 eris
 Malam alteram leuē habens?
 ΜΝ. Parum cura est mihi. ΕΥ. nequaquam
 obsecro,
 Prodas me, veni huc. ΜΝ. infelix ego.
 ΕΥ. Habe quietē teipsum, & suscipe, quā auerte-
 ris facie.
 ΜΝ. Μγ, Μγ. ΕΥ. quid misistis? ΜΝ. omnia
 facta sunt bene.
 Heu me miserum, leuis armatura miles rursus
 militabo.
 ΕΥ. Ne sollicitus sis, quoniam speciosus vide-
 beris valde,
 Vis spectare te ipsum ad speculum? ΜΝ. si vi-
 detur, age.
 ΕΥ. Vides teipsum? ΜΝ. non per Ionem, sed
 Clisthenem.
 ΕΥ. Surge ut aduram te, & sursum aspiciens te
 habe.
 ΜΝ. Heu me miserum, porcellus vel rudendū
 muliebri fiam.
 ΕΥ. Afferat aliquis ab interiori parte facem, vel
 lucernam.
 Inclina & despice, caudam custodi nunc sum-
 mam.

BOVRDINVS. Σεμνῶν θεῶν.] εὐμυθῶν.
 ἐειρηνές γὰρ ἄτω ἐκλήθησαν κατ' εὐφῆμισμον, καὶ περ ὁ
 φιλέμων ὁ κωμικὸς ἐτέρας ἔφασκεν ἔῃ σεμνὰς θεᾶς τῆς
 εὐμειδῶν, ἀμαρτάνων δ' ἂν ἐν τέτῳ. Ἡμίκρανον.] ἡ-
 μῖτου μόνον κειρομένη καὶ ἀποτετιλμῶν. ὅπερ δ' ἔστι
 κατὰ γέλασθ' ἔ γελοῖον. Μῦ] τ' φωνήμα ἔστι θρωπ-
 τικόν, ὅθεν καὶ μύζειν παρῆκται, ὅπερ σημαίνει θρωπῶν καὶ
 τοῖς μυκτῆρσιν ἀποτελεῖν ἢ χόν τινα θρωπικὸν καὶ πα-
 θητικόν. τῆτο ἢ φωνήμα σημαίνει ἐκλυτὴν τινα ἀφροδι-
 σιασικῶν. ὅθεν καὶ μύται, ἐλέγοντο τὸ παλαιὸν ἀφροδι-
 σιασικῶν ἔκλυτοι καὶ γυναικομενεῖς. Φιλός.] ἀνευ τελέ-
 χων, ἔ ἀποτετιλμῶν. Εὐπορσπίσης.] εὐειδῆς, ἀρᾶτος.
 Κλειθέντω.] κλειθῆνης δῶτ', ὡς γυναικῶδης διεβάλλ-
 λητο καὶ δεσφάτο. ὅθεν καὶ ἐν παροιμίαις κλειθῆνης

ἀκρατέστερος ἐλέγετο, ὅς τις ἐπὶ κινηθῶν διεβάλλητο καὶ
 ἐγυναικίζετο, ἐνταῦθα ἢ βυλόμενος δεκνυῶν θηλυ-
 τῆς καὶ μαλακίαν τινὰ λαμβάνει τὴν πορσφασίαν ὅτι τὸ
 κλειθῆνης, ὡς ὡς πᾶσι ἐπὶ τῇ κινηθῶν κωμῶδ' ἐμένω
 καὶ ὅπισυραμένω. Εἰκῦφας ἔχε.] εἰκῦφον αὐτὸν λέγων
 δ' ἢ ὁ Μνησίλοχος ἐχ' ὄρᾶν νῦν δ' ἂν αὐτὸν οἶος εἶ τόπορο-
 δειν, ἀλλὰ κλειθέντω τὸν γυναικομανῆ καὶ μαλακότε-
 ρον τ' δέοντος. Δελφάκιον.] τρεῖσι, μικρὸς δελφᾶξ, καὶ
 χοῖρος χηψίμα, ἄτω ἀπεξυρημένος, καὶ ἀποτετιλμένος,
 κέρκον.] κέρκος λέξῃ ἢ τ' ἐρπετ' ἔρα καὶ σπαντὸς ζῶν, πα-
 ρὰ τὸ σκαίρειν ἔ ἔρπειν, ἐνταῦθα ἢ δ' ἡλοῖ τ' ὄρροψῖον.
 ΒΙΣΕΤΥΣ. Τῶν σεμνῶν θεῶν] τῆς εἰρηνῶν.
 αὐτὰς γὰρ ἀθλευσῶν ἄτω καλῶσι. Σ. Τὴν ἠμίκρανον
 τὸ ἠμίκρανον, κραιφά γὰρ ἢ κεφαλή, κυκλῶς ἢ ὄρθια, ὡς

ἀπὸ τῆς πάν, ὅπερ Ἐὶ δοκεῖ, καὶ γὰρ εἰ μὴ σε ταῦτα δρᾶν ἠθέλον ἔα, καὶ ἂν ποτε ἐμαυτὸν Ἐὶ ἐπέδωκα, οὐδ' ἐπέτρεψα, ὅπως ἐμὲ πᾶντα καὶ γνώμην δρᾶσεις.